

H O T Ă R Î R E

în numele legii

19 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Ion Druță

Oleg Sternioală

Iulia Sîrcu

Valeriu Doagă

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas

asistent judiciar: Fatima Gamurar, Dan Păpușoi

examinând în ședință publică cererea de chemare în judecată depusă de către Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate cu privire la anularea actelor administrative, restabilirea în funcția de judecător, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului material și a celui moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 5 iulie 2017, Domnica Manole a depus, prin avocatul Viorica Greu (mandat nr. 0945945), o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 cu privire la examinarea în ședință închisă a Avizului consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole și a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 04 iulie 2017 cu privire la declararea incompatibilității cu funcția de judecător și propunerea adresată Președintelui Republicii Moldova pentru eliberarea din funcție a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole. Ea a mai solicitat declararea ilegalității Avizelor

consultative ale Serviciului de Informații și Securitate nr. 2625 m/i din 19.08.2016 și nr. 4209 m/i din 09.12.2016 privind verificarea judecătorului Domnica Manole.

În motivarea cererii, aceasta a arătat că, la ședința din 4 iulie 2017, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat inițial hotărîrea nr. 450/21, prin care a dispus examinarea Avizului consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Domnica Manole în ședință închisă. Totodată, ca urmare a examinării avizului menționat, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat hotărîrea nr. 451/21 din 4 iulie 2017 prin care Domnica Manole, judecător al Curții de Apel Chișinău, a fost declarată incompatibilă cu funcția de judecător și s-a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea ei din funcție.

Reclamanta consideră ilegală hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, invocând neinformarea ei despre încălcările imputate în baza art. 8 alin. (3) și (3¹), art. 25 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului. Ea consideră că s-a aflat în imposibilitatea de a prezenta obiecții împotriva acestora și că a fost încălcată procedura de examinare și de declarare a incompatibilității sale cu funcția de judecător și de propunere a eliberării sale din funcție de către Președintele Republicii Moldova.

Totodată, reclamanta susține ilegalitatea hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017, prin care s-a dispus examinarea avizului consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Domnica Manole în ședință închisă.

La 3 august 2017, Domnica Manole a depus prin avocatul Viorica Grecu o cerere de concretizare a cererii de chemare în judecată, solicitînd, pe lângă pretențiile formulate în cererea inițială, recunoașterea Serviciului de Informații și Securitate în calitate de pârât, încasarea de la Consiliul Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei, cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 100 000 euro, a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și a altor cheltuieli de judecată suportate pînă la finalizarea examinării cauzei.

Reclamanta a evidențiat că în hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017 au fost incluse următoarele motive care au stat la baza declarării incompatibilității sale cu funcția de judecător, și anume nota informativă a Inspecției judiciare din 21.06.2017, pe marginea subiectului publicat la 14.06.2017 pe portalul „Jurnal.md” și pe postul „Jurnal TV”, cazul „Eduard Mușuc” din anul 2008, publicația „Ziarul de Gardă” din anul 2013, informația Centrului de Investigatii Jurnalistice, două cauze de condamnare la CEDO, *Hyde Park ș.a. v. Republica Moldova* și *Avram ș.a. v. Republica Moldova* și cazul avocatei Moloșag Natalia.

Reclamanta și-a exprimat în cererea de chemare în judecată opinia cu privire la fiecare argument invocat de către Consiliul Superior al Magistraturii în hotărîrea nr. 451/21 din 4 iulie 2017, după cum urmează.

Reclamanta a evidențiat ilegalitatea motivului de eliberare din funcție în baza notei informative a Inspecției judiciare din 21 iunie 2017 pe marginea subiectului publicat la 14 iunie 2017 pe portalul „Jurnal.md” și pe postul Jurnal TV, arătând că despre existența notei informative respective aceasta a aflat la 14 iulie 2017, odată cu redactarea hotărârii motivate nr. 451/21 a Consiliului Superior al Magistraturii și aducerii la cunoștință.

Reclamanta consideră că prin neaducerea la cunoștință a notei informative enunțate și prin neexaminarea acesteia în ședință publică, Consiliul Superior al Magistraturii i-a îngrădit dreptul la apărare, aceasta fiind în imposibilitate de a înainta obiecții și de a da explicații. Totodată, reclamanta susține că în ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 4 iulie 2017 a fost întrebată de către membrii Consiliului doar dacă s-a prezentat la chemarea procurorului în cauza penală în baza art. 307 alin. (1) din Codul penal, dacă reclamanta a oferit vreun interviu și informații despre opinia separată pentru Jurnal TV într-o cauză împotriva Jurnal TV, dacă anterior au mai fost depuse la Consiliul Superior al Magistraturii sesizări pentru a fi intentate cauze penale, dacă judecătorul Domnica Manole consideră că date fiind aceste cauze penale, asupra acesteia planează suspiciuni referitor la integritatea sa, dacă reclamanta a fost influențată de către factori administrativi de a acționa în modul dorit de politic (în cauza Grupului de inițiativă v. Comisia Electorală Centrală cu privire la validarea semnăturilor).

În acest sens, ea invocă că a fost privată de dreptul la un tribunal și de dreptul la o instanță independentă și imparțială, garantate de articolul 6 par. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Cu referire la ilegalitatea motivului de eliberare din funcție în baza cazului Eduard Mușuc din anul 2008, reclamanta susține că prin hotărârea Colegiului Disciplinar din 31 octombrie 2008 i-a fost aplicată sancțiunea avertismentului, iar din acel moment a expirat mai mult de un an de zile. Potrivit acesteia, în baza art. 24 alin. (1) din Legea nr. 950 din 19.07.1996 cu privire la colegiul disciplinar și la răspunderea disciplinară a judecătorilor, se consideră că reclamanta nu a fost supusă sancțiunii disciplinare.

Cu privire la ilegalitatea motivului eliberării din funcție în baza unui articol din „Ziarul de Gardă” din 2013, unde s-a scris despre reclamantă că „judecătoarea Domnica Manole deține cele mai multe mașini dintre toți judecătorii din Republica Moldova, chiar dacă avea un salariu de câteva mii de lei”, ea susține că acest motiv nu putea fi pus la baza hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, deoarece a fost aplicat fără o procedură disciplinară.

În privința motivului eliberării din funcție în baza informațiilor „Centrului de Investigații Jurnalistice” din 2014, unde s-a menționat „despre o hotărâre în favoarea unei companii de construcții care a obținut un teren de construcții de la autoritățile locale pentru bani de nimic”, ea susține că este un motiv aplicat arbitrar de către Consiliul Superior al Magistraturii, deoarece nu a fost examinată în cadrul unei proceduri disciplinare.

În „cazul avocatei Moloșag Natalia”, Consiliul Superior al Magistraturii a reținut că reclamanta Domnica Manole a favorizat, în calitate de judecător, pe avocata sa, Moloșag Natalia, la pronunțarea deciziei din 6 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cauza nr. 02-3a-26508-29112016, prin care s-a anulat hotărârea Adunării Generale Extraordinare a Baroului Chișinău din 22 decembrie 2015 privind revocarea Decanului Baroului Chișinău, Moloșag Natalia. Reclamanta se afla într-un conflict de interese, deoarece avocatul Moloșag Natalia a apărut interesele doamnei Domnica Manole în cererea ei de chemare în judecată depusă împotriva Consiliului Superior al Magistraturii nr. 7/2 din 26 ianuarie cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcției vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Astfel, reclamanta a invocat că acest fapt nu putea constitui motiv de eliberare din funcție deoarece în privința acestei chestiuni nu a fost emisă o hotărâre irevocabilă în cadrul unei proceduri disciplinare.

Reclamanta consideră ilegal motivul celor două cauze de condamnare la CEDO, *Hyde Park ș.a. v. Republica Moldova* din 2009 și *Avram ș.a. v. Republica Moldova* din 2011, care a stat la baza eliberării sale din funcție. Ea invocă hotărârea Curții Constituționale nr. 23 din 25 iulie 2016 și lipsa unei sentințe judecătorești care să constate că a comis sau a admis, intenționat sau din neglijență gravă, acțiuni sau inacțiuni care au determinat ori au contribuit semnificativ la încălcarea prevederilor Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care a fost constatată printr-o hotărâre a Curții Europene.

De asemenea, reclamanta Domnica Manole a subliniat că odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Consiliul Superior al Magistraturii nu are competența de a constata și examina abaterile disciplinare.

Reclamanta a făcut trimitere la practica judiciară a Curții Supreme de Justiție, și anume la decizia din 28 decembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție, dosarul nr. 3r-2571/11, la decizia din 28 septembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție, dosarul nr. 3r-2276/11, menționând că Consiliul Superior al Magistraturii este competent să examineze cazuri privind răspunderea disciplinară a judecătorilor și să aplice sancțiuni doar în situația în care sunt contestate hotărârile Colegiului disciplinar.

Domnica Manole a menționat că la pct. 13 din Agenda ședinței Consiliului Superior al Magistraturii a fost inclusă doar chestiunea „cu privire la avizele consultative pe marginea verificării unor judecători și candidați la funcția de judecător”, nefiind inclusă chestiunea cu privire la eliberarea sa din funcție, cât și examinarea altor motive enunțate mai sus, care au stat la baza eliberării sale din funcție.

Reclamanta arată că în procesul-verbal nr. 21 din 4 iulie 2017 nu este inclusă informația despre procedura de deliberare și votare, contrar art. 24 alin. (1) și art. 26 alin. (3) din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al

Magistraturii și că în procesul-verbal nu a fost consemnat dacă votul a fost unanim, nici numărul de voturi „pro” sau „contra”.

Cu referire la avizele consultative emise de către Serviciul de Informații și Securitate, reclamanta arată că constatările expuse în avize nu relevă existența factorilor de risc în sensul art. 4 lit. a) și c) din Legea nr. 271 din 18.12.2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, din următoarele considerente.

Cauza penală nr. 2016928173, pornită la 8 iunie 2016 în baza art. 307 alin. (1) Cod Penal în privința acesteia, se afla la faza de urmărire penală, respectiv nu putea fi constatat că Domnica Manole este vizată într-o cauză penală și o serie de sesizări, deoarece contravine principiului prezumției nevinovăției, iar aceste circumstanțe nu constituie un factor de risc. Reclamanta a invocat aceleași argumente cu privire la procesul penal nr. 1-41pr/15 din 20.03.2015.

Cu privire la cauza civilă *Compania offshore „Roseau Alliance” v. Î.C.S. „Lidiana Lux” SRL* și la cauza civilă *S.R.L. „SGC Grup” v. S.R.L. „Provimet Grup”*, reclamanta susține că hotărârile pronunțate în aceste cauze au fost menținute de către Curtea Supremă de Justiție. Prin urmare, aceste circumstanțe nu prezintă factori de risc în sensul art. 4 lit. a) și c) din Legea nr. 271 din 18.12.2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice.

Reclamanta invocă, de asemenea, ilegalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017, prin care s-a dispus examinarea Avizului consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Domnica Manole, în ședință închisă.

Consiliul Superior al Magistraturii și-a bazat hotărârea enunțată pe art. 8¹ alin. (2) din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, pe pct. 6.2 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii și pe art. 18 din Legea nr. 271 din 18.12.2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice.

Reclamanta consideră că în ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 04 iulie 2017, nu a existat cererea motivată a președintelui Consiliului și nu au existat condițiile stabilite în art. 8¹ alin. (2) din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii sau pct. 6.2 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a declara ședința închisă. Totodată, ea a menționat că avizele Serviciului de Informații și Securitate nu au conținut date personale sau date din materialele verificării, ci doar informații publice precum cauza penală nr. 2019281173, intentată în privința acesteia în baza art. 307 alin. (1) Cod Penal al RM și cauza civilă ÎCS „Lidiana-Lux” SRL, în proces de lichidare.

Reclamanta consideră că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 este una arbitrară, abuzivă și nemotivată.

La fel, invocă că i-a fost lezat dreptul la viață privată și de familie, prin lezarea dreptului la exercitarea profesiei și la carieră, iar sancțiunea excluderii sale din profesia de judecător a fost disproporționată.

Pe parcursul examinării prezentei cauze, la 9 august 2017, reclamanta Domnica Manole a ridicat, prin avocatul Viorica Grecu, o excepție de neconstituționalitate, în baza art. 12¹ din Codul de procedură civilă, prin care a invocat neconstituționalitatea prevederilor art. 5 lit. a) din Legea nr. 271 din 18.12.2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, din perspectiva atribuirii în competența Serviciului de Informații și Securitate a sarcinii de verificare periodică a compatibilității judecătorilor cu interesele funcției de judecător, în sensul prevederilor art. 3 lit. a), c), d) și f), art. 4 lin. a)-c) din aceeași Lege, cât și a prevederilor art. 14, 15 alin. (2) și alin. (4) și (5) din Legea citată (f.d. 34-49 vol. III).

Prin încheierea din 21 august 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis cererile formulate de Domnica Manole privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, s-a remis Curții Constituționale sesizările formulate de către Domnica Manole privind controlul constituționalității art. 5 lit. a), 14, 15 alin. (2) și alin. (4) și (5) din Legea nr. 271 din 18.12.2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice și s-a suspendat procesul în prezenta cauză civilă (f.d. 167-173 vol. III).

Prin hotărîrea din 5 decembrie 2017 a Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice s-au declarat neconstituționale articolele 5 lit. a) și 15 alineatele (2), (4) și (5) din Legea nr. 271 din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, în partea referitoare la verificarea candidaților la funcția de judecător și a judecătorilor în exercițiu.

La 3 martie 2018, reclamanta Domnica Manole a depus o cerere de totalizare a cererii de chemare în judecată, solicitînd exercitarea controlului jurisdicțional în privința legalității hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 04 iulie 2017, în fond și în procedură, anularea hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 04 iulie 2017 cu privire la examinarea în ședință închisă a Avizului consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole și a hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017 cu privire la declararea incompatibilității cu funcția de judecător și propunerea Președintelui Republicii Moldova pentru eliberarea din funcție a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole, repunerea reclamantei Domnica Manole în funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău, începînd cu 4 iulie 2017 și încasarea salariului funcției de judecător pentru perioada 4 iulie 2017 – 3 martie 2018, pînă la finalizarea cauzei în fond, încasarea de la Consiliul Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole, cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de

100 000 euro, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 27000 lei și a altor cheltuieli suportate pînă la finalizarea examinării cauzei, cheltuieli pentru tratament în urma complicațiilor cardiace în sumă de 1116 lei, cît și cheltuieli pentru fotocopii în sumă de 1365, 50 lei.

În motivarea cererii, aceasta a mai menționat că prin declararea neconstituționalității articolelor 5 lit. a) și 15 alineatele (2), (4) și (5) din Legea nr. 271 din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, aceste prevederi legale au devenit nule din momentul adoptării hotărîrii Curții Constituționale, care are putere de lege și este obligatorie, inclusiv prin considerentele pe care se sprijină, pentru toate organele constituționale ale Republicii Moldova, ea aplicându-se direct, fără nici o altă condiție de formă.

Reclamanta observă că odată ce Consiliul Superior al Magistraturii a aplicat, la adoptarea hotărîrii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, normele legale declarate neconstituționale, această hotărîre este lovită de nulitate prin efectul normelor devenite nule din momentul adoptării hotărîrii Curții Constituționale. Curtea Supremă de Justiție este obligată să aplice direct, fără nici o altă condiție de formă, normele neconstituționale.

Prin referințele depuse de reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, dl Petru Boghean, la cererea de chemare în judecată depusă de dna Domnica Manole, acesta a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată.

Cu privire la argumentele reclamantei privitor la neinformarea acesteia că la ședința din 4 iulie 2017 va fi examinată și chestiunea cu privire la eliberarea din funcție, pârâtul a menționat că la ședința din 04 iulie 2017 a fost examinată problema compatibilității sau a incompatibilității acesteia cu funcția de judecător, iar ca rezultat al constatării incompatibilității reclamantei, s-a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea acesteia din funcție, nefiind necesară o altă ședință a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. Totodată, pîrîtul a specificat că chestiunea cu privire la eliberarea din funcție a Domnicăi Manole nu putea fi inclusă în agenda ședinței Consiliului Superior al Magistraturii din 4 iulie 2017, deoarece această soluție survine ca efect al examinării chestiunii cu privire la compatibilitatea/incompatibilitatea judecătorului cu funcția deținută.

Pârâtul cu privire la argumentele reclamantei conform cărora Domnica Manole a fost eliberată din funcție în lipsa unei proceduri disciplinare și în lipsa competenței Consiliului Superior al Magistraturii, a afirmat că în ședința din 4 iulie 2017 nu s-a examinat chestiunea cu privire la tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului, ci compatibilitatea/incompatibilitatea acesteia, chestiune care ține de competența Consiliului Superior al Magistraturii. Totodată, pârâtul a susținut că eliberarea din funcție a reclamantei a survenit ca rezultat al declarării incompatibilității acesteia cu funcția de judecător și nu ca rezultat al constatării unei abateri disciplinare. Aici, pîrîtul a făcut referire la două cazuri similare examinate în privința judecătorului Orîndaș Victor și Matcovschi Marian prin care Consiliul Superior al Magistraturii a constatat incompatibilitatea

acestora cu funcția de judecător și a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea acestora din funcție.

Pîrîtul susține că reclamanta Domnica Manole a fost declarată incompatibilă cu funcția de judecător, în baza a două temeuri distincte și anume, că nu întrunește condițiile stabilite de Legea nr. 271 din 18.12.2008 pentru a fi considerată compatibilă cu interesele funcției publice – îndeplinirea cerințelor și restricțiilor stabilite de lege pentru funcția publică și absența factorilor de risc, totodată s-a constatat că judecătorul nu a respectat art. 8 alin. (3), (3¹) din Legea cu privire la statutul judecătorului. Potrivit art. 25 din aceeași Lege, în cazul nerespectării prevederilor art. 8 din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorul este eliberat din funcție de organul care l-a numit.

Cu referire la primul temei, pîrîtul a indicat că într-adevăr, prin hotărîrea Curții Constituționale nr. 32 din 5 decembrie 2017 s-au declarat neconstituționale art. 5 lit. a) și art. 15 alin. (2), (4) și (5) din Legea nr. 271 din 18.12.2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, în partea ce se referă la verificarea candidaților la funcția de judecător și a judecătorilor în exercițiu, prevederi care erau în vigoare la data adoptării de către Consiliul Superior al Magistraturii a hotărîrilor contestate. Însă Consiliul nu s-a condus la adoptarea hotărîrii nr. 451/21 din 4 iulie 2017 doar de prevederile declarate neconstituționale, ci și de dispozițiile art. 8 alin. (3), (3¹), art. 25 alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Cu referire la al doilea temei, pîrîtul afirmă că în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 4 iulie 2017, doamna Domnica Manole a recunoscut faptul că a explicat pentru „Jurnal TV” de ce a avut opinie separată în cazul *Andrian Candu v. Î.C.S. Jurnal de Chișinău Plus SRL*, fapt confirmat prin extrasul din procesul-verbal și înregistrarea audio ale ședinței Consiliului din 4 iulie 2017. Această acțiune contravine prevederilor art. 48 din Codul de procedură civilă și ale art. 8 alin. (3), (3¹) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Pîrîtul arată că argumentele reclamantei potrivit cărora acțiunile sale privind prezentarea explicațiilor pentru „Jurnal TV” la examinarea cauzei civile enunțate urmau a fi examinate conform prevederilor Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor sunt unele neîntemeiate, pentru că art. 4 din Legea citată stabilește expres faptele ce pot constitui abateri disciplinare. Acțiunile reclamantei nu pot fi încadrate în nici unul din temeiurile prevăzute în articolul menționat. Totodată, pîrîtul consideră că Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nu poate fi aplicată și în cazurile specificate la articolele 8 și 25 din Legea cu privire la statutul judecătorului, fiind temeuri total diferite de eliberare a judecătorului din funcție.

Totodată, pîrîtul a evidențiat că deși reclamanta invocă că pe parcursul examinării chestiunii privind compatibilitatea/incompatibilitatea acesteia cu funcția de judecător în ședința din 4 iulie 2017 a Consiliului, nu a cunoscut și nu

i-a fost adusă la cunoștință Nota informativă a Inspecției judiciare din 20 iunie 2017, din extrasul procesului-verbal din 4 iulie 2017 și a înregistrării audio a ședinței date reiese că nota informativă a fost examinată, reclamantei Domnica Manole i-au fost acordate întrebări de membrii Consiliului și aceasta a oferit răspunsuri în privința circumstanțelor indicate în această notă informativă.

Cu privire la argumentul reclamantei potrivit căruia în procesul-verbal al ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 4 iulie 2017 nu au fost consemnate rezultatele votării la adoptarea hotărârii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, pârâtul a indicat că la ședința dată au participat 11 membri, ședința fiind deliberativă, iar hotărârile contestate nr. 450/21 și 451/21 au fost adoptate cu vot deschis al majorității membrilor Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, dintre care nimeni nu a anunțat că au avut o opinie separată, fapt confirmat prin procesul-verbal și extrasul din înregistrarea audio a ședinței.

Referitor la argumentele reclamantei privind ilegalitatea examinării cauzei reclamantei în ședință închisă și lipsa motivării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017, pîrîtul a menționat că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii s-a ghidat de prevederile art. 8¹ alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii care stipulează că ședințele Consiliului Superior al Magistraturii sînt publice, în afară de cazurile cînd, la cererea motivată a președintelui sau a cel puțin 3 membri ai Consiliului, se hotărăște, cu votul majorității membrilor prezenți ca ședințele să fie închise și cînd dezbaterile publice a chestiunilor incluse pe ordinea de zi ar putea să aducă atingere vieții private a persoanelor. Aici, pîrîtul a mai evidențiat că în ședința din 4 iulie 2017, președintele Consiliului Superior al Magistraturii a propus examinarea chestiunii în ședință închisă, iar reclamanta în ședință publică. Ca urmare a deliberării, Plenul a decis examinarea chestiunii în ședință închisă.

Totodată, pîrîtul a arătat că hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 cuprinde argumentele care au stat la baza soluției cu privire la examinarea în ședință închisă a Avizului consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole.

Pîrîtul consideră că pretențiile reclamantei cu privire la încasarea sumei de 100 000 euro cu titlu de prejudiciu moral sunt unele neîntemeiate. Reclamanta nu a prezentat probe pertinente și concludente privind cauzarea prejudiciilor morale reclamantei prin emiterea hotărîrilor contestate.

Prin referința depusă de către reprezentantul Serviciului de Informații și Securitate, dl Radu Frija, la cererea de chemare în judecată înaintată de către Domnica Manole, s-a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În motivarea referinței, pârâtul a arătat că prin avizul emis în privința reclamantei Domnica Manole s-au constatat factori de risc. În avizele emise, Serviciul de Informații și Securitate a relatat situația de fapt pe baza informațiile

deținute ce implică suspiciuni privind caracterul părtinitor a Domnicăi Manole la examinarea dosarelor, reclamanta nefiind acuzată de săvârșirea unor infracțiuni și nu a negat prezumția nevinovăției de care aceasta se bucură, respectiv acțiunile de colectare și întocmire a avizului consultativ în privința reclamantei a avut loc în strictă conformitate cu prevederile legale și a scopului Legii nr. 271 din 18.12.2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice.

În ședința de judecată, reclamanta Domnica Manole a susținut cererea totalizată a cererii de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia. Reprezentanta reclamantei, avocatul Viorica Grecu a solicitat constatarea încălcărilor invocate în cererea de chemare în judecată și în cadrul ședințelor de judecată și pronunțarea unei hotărâri de admitere a acțiunii.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, dl Petru Boghean, a menținut punctul de vedere exprimat în referințe și a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul Serviciului de Informații și Securitate, dl Radu Frija, a susținut argumentele invocate în referința depusă la cererea de chemare în judecată, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, având în vedere argumentele părților litigante în susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate și ținând cont de probele administrate și de legislația pertinentă, Colegiul Curții Supreme de Justiție observă că la ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 4 iulie 2017 a fost examinată, *inter alia*, chestiunea cu privire la avizele consultative pe marginea verificării unor judecători și candidați la funcția de judecător (f.d. 229-230 vol. IV).

Ca urmare a examinării chestiunii cu privire la examinarea în ședință publică sau închisă, dar și a demersului reclamantei Domnica Manole privind examinarea chestiunii în ședință publică, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât, prin hotărârea nr. 450/21 din 4 iulie 2017, examinarea chestiunii privind avizul consultativ pe marginea verificării judecătorului Domnica Manole de la Curtea de Apel Chișinău în ședință închisă (f.d. 192-193 vol. I).

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, s-a hotărât că Domnica Manole, judecător al Curții de Apel Chișinău, este incompatibilă cu funcția de judecător (f.d. 194-200 vol. I).

La 5 iulie 2017, Domnica Manole, prin avocatul Viorica Grecu, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate, solicitând anularea hotărârilor enunțate *supra*.

Consiliul Superior al Magistraturii și-a întemeiat hotărârea nr. 451/21 din 4 iulie 2017 pe art. 15 alin. (4), (5) din Legea nr. 271 din 18.12.2008 cu privire la verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice și pe art. 8 alin. (3), (3¹) și art. 25 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului.

Ulterior, prin hotărîrea din 5 decembrie 2017 a Curții Constituționale s-au declarat neconstituționale articolele 5 lit. a) și 15 alin. (2), (4) și (5) din Legea nr. 271 din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, în partea ce se referă la verificarea candidaților la funcția de judecător și a judecătorilor în exercițiu.

Ca efect al declarării neconstituționale a prevederilor art. 15 alin. (4) și (5) din Legea nr. 271 din 18.12.2008 cu privire la verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, Colegiul Curții Supreme de Justiție va înlătura consecințele juridice ale acestor dispoziții prin excluderea din punctul 2 al dispozitivului hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, a sintagmei „art. 15 alin. (4) și (5) din Legea nr. 271-XVI din 18.12.2008 cu privire la verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice”. În acest sens, devine inutilă soluționarea capetelor de cerere legate de examinarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a avizului consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Domnica Manole.

Colegiul observă că prin adoptarea hotărîrii nr. 451/21 din 04 iulie 2017 privind declararea incompatibilității reclamantei Domnica Manole cu funcția de judecător, Consiliul Superior al Magistraturii nu s-a bazat în mod exclusiv pe prevederile art. 15 alin. (4) și (5) din Legea nr. 271 din 18.12.2008 cu privire la verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice. Astfel, Colegiului Curții Supreme de Justiție îi rămâne să soluționeze capetele de cerere referitoare la legalitatea și temeinicia acestei hotărîri în partea constatării încălcării de către reclamantă a prevederilor art. 8 alin. (3),(3¹), art. 25 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului.

Colegiul Curții Supreme de Justiție consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al reclamantei, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz v. Spania [MC]*, 21 ianuarie 1999, §26). Colegiul consideră că sunt motive decisive pentru soluționarea prezentei cauze următoarele aspecte:

- (1) Încălcarea articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, prin desfășurarea în secret a ședinței Consiliului Superior al Magistraturii din 04 iulie 2017.
- (2) Îngrădirea dreptului la apărare al reclamantei, din cauza imposibilității ei de a înainta obiecții și de a da explicații în fața Consiliului Superior al Magistraturii;
- (3) Lipsa unei proceduri disciplinare în privința acordării unui interviu și a furnizării unor informații despre opinia sa separată unui anumit post de televiziune, precum și lipsa unei competențe a Consiliului Superior al Magistraturii de a examina și constata abateri disciplinare;

(4) Încălcarea dreptului la viață privată și de familie, prin lezarea dreptului la exercitarea profesiei și la carieră, precum și caracterul disproporționat al sancțiunii care i-a fost aplicată.

(5) Lipsa în procesul-verbal nr. 21 din 04 iulie 2017 a consemnărilor privind deliberarea și numărul de voturi exprimate de membrii Consiliului la adoptarea hotărârilor în privința reclamantei; Dubiile privind numărul de voturi în favoarea declarării incompatibilității reclamantei cu funcția de judecător.

(1) Cu privire la pretinsa încălcare a articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, prin desfășurarea în secret a ședinței Consiliului Superior al Magistraturii din 04 iulie 2017.

Potrivit articolului 8¹ alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, ședințele Consiliului Superior al Magistraturii sunt publice, în afară de cazurile în care, la cererea motivată a președintelui sau a cel puțin trei membri ai Consiliului, se hotărăște, cu votul majorității membrilor prezenți, secretizarea ședințelor și când dezbaterea publică a chestiunilor incluse în ordinea de zi ar putea aduce atingere vieții private a persoanelor.

Reclamanta sugerează o interpretare textuală a acestui articol în sensul în care, pentru a putea fi secretizate ședințele, ar trebui îndeplinite două condiții cumulative: votul majorității membrilor prezenți, la cererea motivată a președintelui sau a cel puțin trei membri, și prejudicierea dreptului la respectarea vieții private, în eventualitatea în care ședința s-ar desfășura în mod public. Totodată, reclamanta a indicat că avizele Serviciului de Informații și Securitate nu au conținut date personale sau date din materialele verificării, ci doar informații publice precum cauza penală nr. 2019281173, intentată în privința acesteia în baza art. 307 alin. (1) Cod Penal al RM și cauza civilă ÎCS „Lidiana-Lux” SRL, în proces de lichidare.

Colegiul Curții Supreme de Justiție subliniază că o asemenea interpretare contravine principiilor care decurg din articolul 6 din Convenție. O asemenea interpretare ar limita scopurile legitime care justifică desfășurarea unei ședințe în secret la protecția dreptului la respectarea vieții private. Chiar articolul 6 § 1 din Convenție prevede că „accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției”. Pentru a fi conform cu articolul 6 § 1 din Convenție, articolul 8¹ alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii trebuie interpretat astfel încât, la cererea motivată a președintelui sau a cel puțin trei membri ai Consiliului, majoritatea să dispună desfășurarea ședinței în secret, în

baza scopurilor legitime permise de articolul 6 § 1 din Convenție. Articolul 8¹ alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii trebuie interpretat de o manieră constructivă, sistematică, ca specificând o condiție a desfășurării ședințelor în secret, și anume protecția dreptului la respectarea vieții private, fără să nege celelalte scopuri legitime permise de articolul 6 § 1 din Convenție.

Colegiul Curții Supreme de Justiție observă că atunci când a pus în discuție chestiunea desfășurării ședinței publice sau în secret, președintele Consiliului Superior al Magistraturii a invocat necesitatea examinării avizului consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate. Colegiul consideră că funcția sa nu este să analizeze în detaliu premisele de la care a pornit majoritatea Consiliului Superior al Magistraturii la încadrarea unei situații sub un scop legitim, atât timp cât ele nu afectează, în realitate și în concret, caracterul echitabil al procedurilor privite ca întreg.

Totuși, Colegiul reține drept întemeiat motivul invocat de către Consiliul Superior al Magistraturii, care a invocat prevederilor art. 18 din Legea nr. 271-XVI din 18.12.2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, care stipulează că informațiile obținute de organul de verificare în cadrul verificării, cu excepția informațiilor privind elementele constitutive ale unei infracțiuni și a altor date stabilite de lege, **reprezintă date cu caracter personal.**

Prin urmare, pentru a stabili dacă a fost afectat caracterul echitabil al procedurilor din fața Consiliului Superior al Magistraturii, Colegiul Curții Supreme de Justiție va analiza inclusiv conținutul Procesului-verbal al ședinței ordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 21 din 04 iulie 2017, anexat la materialele cauzei (f.d. 201-212 vol. I), din perspectiva unor posibile controverse cu privire la faptele care au impus organizarea ședinței Consiliului și cu privire la caracterul echitabil și rezonabil al soluției Consiliului.

Astfel, cu privire la aspectele de interes pentru prezenta cauză, inițial membrul raportor al Consiliului Superior al Magistraturii, dl Anatolie Țurcan a raportat subiectul chestiunii examinate, ulterior reclamanta s-a expus în detaliu cu privire la cauza penală intentată în privința acesteia în baza art. 307 alin. (1) Cod Penal, despre refuzul din 20.02.2015 în începerea urmăririi penale în privința acesteia în temeiul art. 352¹ Cod Penal al RM, referitor la factorii de risc și corupție pe care i-a constatat Serviciul de Informații și Securitate ce vizează sectorul financiar-bancar, despre cauzele civile examinate de către aceasta unde a constatat suspiciuni de părtinire și anume, cauzele „Fergus”, „Lidiana Lux”, „Ruso Alliance”, „SGC Grup” și „Promived Grup”. Ulterior, reclamantei Domnica Manole i-au fost acordate întrebări referitor la statutul procesual al acesteia în cauza penală intentată în privința acesteia în baza art. 307 alin. (1) Cod Penal al RM, a fost ridicată chestiunea cu privire la cauza civilă examinată de reclamantă, unde a avut opinie separată și comunicarea cu televiziunea Jurnal TV. Astfel, a fost întrebată dacă comunicarea nu contravine prevederilor Legii cu privire la

statutul judecătorului. Dacă au mai fost depuse anterior sesizări în privința acesteia privind intentarea cauzelor penale. Totodată, a fost discutată chestiunea cu privire la influențarea acesteia de către factori administrativi la emiterea hotărârii în cauza „cu privire la referendum”, unde reclamanta a dat explicații în detaliu despre circumstanțele importante pentru fiecare chestiune ridicată de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

Mai mult, pe lângă faptul că a fost examinat avizul Serviciului de Informații și Securitate, care *de jure*, se consideră că conține date cu caracter personal, totodată, se observă că în cadrul ședinței închise au fost examinate chestiuni care implică persoane juridice terțe, cauza penală aflată la faza de urmărire penală, informații care la fel se bucurau de necesitatea unei protecții de neexaminare a datelor în ședință publică. Iar, examinarea în ședință închisă a avizului Serviciului de Informații și Securitate constituia o practică unitară, în cazul reclamantei nefiind vorba de o excepție și respectiv, un tratament diferențiat.

La fel, Colegiul observă că reclamanta Domnica Manole în ședința de judecată nu a invocat inechitatea procedurii în fața Consiliului Superior al Magistraturii, îngrădirea sau restricția anumitor drepturi de care se bucura în legătură cu desfășurarea ședinței Consiliului în ședință secretă, reclamanta a invocat în principal lipsa scopului de protecție a vieții private a persoanelor.

În consecință, Colegiul Curții Supreme de Justiție conchide că nu a fost afectat caracterul echitabil al procedurilor în fața Consiliului Superior al Magistraturii prin desfășurarea ședinței din data de 31 mai 2016 în mod secret, reclamantei i-au fost asigurate toate mijloacele legale pentru a depune explicații și obiecții cu privire la chestiunile examinate în ședință.

(2) Cu privire la o pretinsă încălcare a dreptului reclamantei la apărare, din cauza unei presupuse imposibilități de a înainta obiecții și explicații în fața Consiliului Superior al Magistraturii, Colegiul Curții Supreme va evalua situația de fapt relevantă. În acest sens, prezintă interes conținutul Procesului-verbal al ședinței ordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 21 din 4 iulie 2017, anexat la materialele cauzei (f.d. 201-212 vol. I). Din acest proces-verbal rezultă că raportorul de caz al Consiliului Superior al Magistraturii, dl Anatolie Țurcan, a prezentat chestiunea examinată. A fost pusă problema cauzei examinate de către reclamantă, la care aceasta a făcut opinie separată, precum și a comunicării cu postul de televiziune „Jurnal TV”. Dl Teodor Cârnaț, membru al Consiliului Superior al Magistraturii, a întrebat-o pe reclamantă dacă a judecat o cauză împotriva televiziunii Jurnal TV. Ulterior, același membru al Consiliului a întrebat-o pe reclamantă dacă a prezentat opinia sa separată la televizor. Reclamanta a răspuns că a dat citire opiniei separate în ședință de judecată, și că nu a acordat un interviu în acest sens. Apoi, aceasta a fost întrebată dacă comunicarea cu una dintre părțile dosarului nu contravine prevederilor Legii cu privire la statutul judecătorului. Reclamanta a explicat că a transmis o informație unui jurnalist care nu era parte în proces, în care a explicat motivele opiniei

separate. Atunci când a furnizat această informație, dosarul se afla în procedura Curții de Apel Chișinău, nefiind expediat Curții Supreme de Justiție, iar încheierea era redactată (f.d. 73-75, 80-81 vol. V).

Așadar, reclamanta a avut ocazia să combată ceea ce i s-a imputat (f.d. 210 vol. I, 73-75, 80-81 vol. V). În acest sens, Colegiul Curții Supreme de Justiție nu poate constata încălcarea dreptului la apărare al reclamantei, sub aspectul invocat de către aceasta.

(3) Cu privire la lipsa unei proceduri disciplinare în privința acordării unui interviu și a furnizării unor informații despre opinia sa separată unui anumit post de televiziune, precum și la lipsa unei competențe a Consiliului Superior al Magistraturii de a examina și constata abateri disciplinare, Colegiul Curții Supreme de Justiție va analiza prevederile legislative relevante. Potrivit art. 25 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, în vigoare la data faptelor, articol reținut de către Consiliu la adoptarea hotărârii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, **judecătorul este eliberat din funcție de organul ca l-a numit în cazul nerespectării prevederilor art. 8 din Lege.** Art. 8 stabilește incompatibilitățile și interdicțiile judecătorilor. Prevederile aliniatelor (3) și (3¹) ale art. 8 menționează că judecătorul nu este în drept să le prezinte reprezentanților mass-media informații despre cauzele aflate în procedură de examinare în instanța judecătorească, decât prin intermediul persoanei responsabile pentru relațiile cu mass-media. Este interzisă comunicarea judecătorilor cu participanții la proces sau cu alte persoane, inclusiv cu persoane cu funcții de demnitate publică, dacă o astfel de comunicare este legată de dosarul aflat în procedura judecătorului și are loc în alt mod decât cel prevăzut de regulile de procedură. Comunicarea este interzisă din momentul înregistrării dosarului în instanța de judecată și până la emiterea unei hotărâri irevocabile cu privire la acest dosar. Orice comunicare în afara ședințelor de judecată se face în scris și se anexează obligatoriu la dosar.

Colegiul Curții Supreme de Justiție observă că, la ședința din 4 iulie 2017, Consiliul Superior al Magistraturii și-a exercitat o competență conferită de articolul 25 din Lege, dată fiind nerespectarea articolului 8 de către reclamantă.

(4) Cu privire la încălcarea dreptului la viață privată și de familie, prin lezarea dreptului la exercitarea profesiei și la carieră, precum și cu privire la caracterul disproporționat al sancțiunii care i-a fost aplicată, Colegiul reține următoarele.

Pentru a vorbi despre caracterul disproporționat al încălcării dreptului la viață privată și de familie, trebuie să se afirme întâi existența, în cazul reclamantei, a unui asemenea drept.

De principiu, articolul 8 din Convenția Europeană, care garantează dreptul la respectarea vieții private, nu poate fi invocat într-o plângere privind pierderea reputației sau privind alte repercusiuni care constituiau consecințele previzibile ale acțiunilor proprii. În *Gillberg v. Suedia* [MC], 3 aprilie 2012, § 68, Marea Cameră a Curții Europene nu a limitat această regulă la prejudiciul asupra reputației, ci a dezvoltat-o într-un principiu mai larg potrivit căruia orice suferință

de ordin personal, social, psihologic sau economic poate reprezenta o consecință previzibilă a comiterii unei infracțiuni și nu poate fi invocată pentru a te plânge că condamnarea penală în sine echivalează cu o ingerință în dreptul la respectarea vieții private. Acest principiu extins nu ar trebui să acopere doar infracțiunile, ci și conduita greșită care atrage aplicarea răspunderii juridice cu efecte negative previzibile asupra vieții private (a se vedea *Denisov v. Ucraina [MC]*, 25 septembrie 2018, §98).

În acest caz, reclamanta a fost eliberată din funcția de judecător în baza art. 8 alin. (3) și (3¹) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, potrivit căruia judecătorii nu pot să le prezinte reprezentanților mass-media informații despre cauzele aflate în procedura de examinare în instanța judecătorească decât prin intermediul persoanei responsabile pentru relațiile cu mass-media.

Din conținutul notei informative a Inspecției judiciare din 21 iunie 2017 se observă următoarele circumstanțe, care nu au fost negate de către reclamantă în cadrul ședinței de judecată. Prin hotărârea judecătorei Centru din 12 decembrie 2016, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de către Andrian Candu împotriva ÎCS „Jurnal de Chișinău Plus” S.R.L. cu privire la apărarea onoarei, a demnității și a reputației profesionale și pîrîtul a fost obligat să dezmință și să exprime scuzele pe postul de televiziune Jurnal TV, pe site-ul www.jurnaltv.md și pe portalul www.jurnal.md. La 9 martie 2017, pe rolul Curții de Apel Chișinău a ajuns cauza civilă enunțată, fiind repartizată în mod aleatoriu inclusiv judecătorei Domnica Manole. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 8 iunie 2017 a fost respins demersul ÎCS „Jurnal de Chișinău Plus” S.R.L. cu privire la repunerea în termen a apelului, iar apelul a fost restituit, încheierea fiind contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție. La 14 iunie 2017, reclamanta Domnica Manole a explicat pentru Jurnal TV de ce a avut o opinie separată, în următorii termeni: *„Temei pentru opinia separată este faptul că instanța de fond nu a respectat prevederile legale, stipulate de Codul de procedură civilă privind citarea ÎCS „Jurnal de Chișinău Plus” S.R.L. pentru ședința judiciară din 12 decembrie 2016. Dispozitivul hotărîrii a fost remis, recepționat de Jurnal TV doar la 02 februarie 2017. Apelul a fost depus pe 3.02.2017, respectându-se termenul de 30 zile. Astfel existau suficiente temeiuri pentru repunerea în termen a apelului declarat de către Jurnal TV și remiterea cauzei în instanța de fond pentru redactarea integrală a hotărîrii”*.

Reclamanta a făcut declarațiile imputate la un post de televiziune care fusese parte a litigiului la care aceasta a formulat o opinie separată. Reclamanta nu avea competența de a oferi informații și comentarii către presă, în special către o parte a procesului, în afara procesului, atît timp cît dosarul era pendinte la instanța superioară și nu exista o hotărâre irevocabilă. Acest fapt nu ținea de sarcina sa profesională, în acest sens existînd un serviciu de presă al instanței.

Deși obiectul afirmațiilor sale constituia, în mare parte, o chestiune de interes public, comunicarea cu mijloacele media trebuia să se facă prin intermediul serviciului de presă al instanței. Modul în care a acționat reclamanta a permis utilizarea imaginii acesteia într-o luptă politică, dincolo de lupta juridică din fața instanței. Cu toate acestea, judecătorii trebuie să fie independenți și imparțiali și trebuie să păstreze această aparență și după judecarea procesului. Ei trebuie să mențină legătura specială bazată pe încredere și loialitate dintre ei și stat. Acest element este unul deosebit de important în societățile aflate în procesul de consolidare a instituțiilor unei democrații pluraliste (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Karapetyan și alții v. Armenia*, 17 noiembrie 2016, § 50). Judecătorii se bucură de un statut special și de multiple garanții constituționale tocmai pentru a-și păstra neutralitatea, pentru a fi mai rezervați și pentru a nu participa la activități cu tentă politică.

Dispozițiile art. 8 alin. (3) și (3¹) din Legea cu privire la statutul judecătorului sunt destinate să mențină legătura de loialitate și de încredere care trebuie să guverneze relațiile dintre instanțe și judecătorii lor. Ele îi obligă pe judecători să se abțină de la toate actele care pot prejudicia desfășurarea unui proces. Totuși, reclamanta a dat de înțeles, în declarațiile pe care le-a făcut cu privire la un subiect sensibil, că colegii care au semnat opinia majoritară au greșit în abordarea lor.

Colegiul Curții Supreme de Justiție consideră că eliberarea din funcția de judecător a reclamantei a constituit rezultatul aplicării previzibile a prevederilor art. 8 alin. (3) și (3¹) din Legea cu privire la statutul judecătorului, prin urmare ea nu este îndreptățită să invoce dreptul la respectarea vieții ei private.

(5) Cu privire la lipsa din procesul-verbal nr. 21 din 04 iulie 2017 a consemnărilor privind deliberarea și numărul de voturi exprimate de membrii Consiliului la adoptarea hotărârilor în privința reclamantei; Dubiile privind numărul de voturi în favoarea declarării incompatibilității reclamantei cu funcția de judecător.

Potrivit procesului-verbal al ședinței ordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 21 din 04 iulie 2017, la această ședință au participat domnii Victor Micu, Dumitru Visternicean, Dorel Musteață, Mihai Poalelungi, Vera Toma, Nina Cernat, Anatolie Țurcan, Gheorghe Avornic, Teodor Cârnaț, Violeta Cojocar, Eduard Harunjen (care a declarat abținere de la examinare) și Vladimir Cebotari. Primii șapte sunt judecători, fiind urmași de trei profesori de drept, de Procurorul General și de Ministrul Justiției.

Reclamanta susține că lipsa informațiilor din procesul-verbal despre voturile date în ambele hotărâri atrage nulitatea acestora.

Colegiul Curții Supreme de Justiție reține că procesele-verbale ale ședințelor Consiliului Superior al Magistraturii nu constituie acte care pot fi contestate în fața Curții Supreme de Justiție. Totuși, problema numărului de voturi date în aceste hotărâri poate fi esențială pentru rezolvarea prezentei cauze.

Colegiul Curții Supreme de Justiție subliniază că numărul membrilor Consiliului care au votat în favoarea sau în defavoarea unei anumite soluții se poate afla prin deducție. Regula prevăzută de articolul 24 alin. (4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii prevede că în cazul în care un membru al Consiliului Superior al Magistraturii face opinie separată, aceasta va fi motivată și se va anexa la hotărâre fără a i se da citire. A face opinie separată presupune să votezi altfel decât majoritatea, iar Legea îi permite, la articolul 10 lit. f), membrului Consiliului care se află în minoritate să-și exprime motivele poziției pe care a adoptat-o în scris, urmând ca argumentația să fie anexată la hotărârea majorității.

Așadar, ținând cont că la emiterea hotărârilor nr. 450/21 și 451/21 din 04 iulie 2017, nu a fost expusă nici o opinie separată din partea membrilor Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, putem deduce faptul că toți membrii din cei unsprezece participanți la examinare, au votat în favoarea declarării drept incompatibile cu funcția de judecător a reclamantei Domnica Manole.

Or, lipsa luării vreunei poziții în sens contrar, fie verbal, fie în scris, din partea celor unsprezece membri participanți la examinare, instituie prezumția votului în favoarea declarării incompatibilității reclamantei. În acest caz, operează principiul *Qui tacet consentire videtur* – Cine tace pare să consimtă.

Având în vedere cele menționate, Colegiul Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de către reclamanta Domnica Manole în susținerea ilegalității actelor administrative contestate sunt unele neîntemeiate. Din acest motiv, pretențiile cu privire la anularea hotărârilor nr.450/21 din 4 iulie 2017 „cu privire la examinarea în ședință închisă sau publică a avizului consultativ pe marginea verificării unui judecător” și nr. 451/21 din 4 iulie 2017 „cu privire la avizul consultativ pe marginea verificării unui judecător” ale Consiliului Superior al Magistraturii urmează a fi respinse.

În această ordine de idei, Colegiul Curții Supreme respinge pretențiile accesorii cu privire la restabilirea în funcția de judecător, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, art. 25, 27 din Legea contenciosului administrativ, Colegiul Curții Supreme de Justiție,

h o t ă r ă ș t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate cu privire la anularea hotărârilor nr. 450/21 din 04 iulie 2017 „cu privire la examinarea în ședință închisă sau publică a avizului consultativ pe marginea verificării unui judecător” și nr. 451/21 din 04 iulie 2017 „cu privire la avizul

consultativ pe marginea verificării unui judecător” ale Consiliului Superior al Magistraturii, restabilirea în funcția de judecător, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge.

Se exclude din punctul 2 al dispozitivului hotărârii nr. 451/21 din 04 iulie 2017 „cu privire la avizul consultativ pe marginea verificării unui judecător” a Consiliului Superior al Magistraturii sintagma „art. 15 alin. (4), (5) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 cu privire la verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice”.

Hotărârea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ion Druță

Judecătorii

Oleg Sternioală

Iulia Sîrcu

Valeriu Doagă

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas